

[Obsah čísla](#)

Nejen učení živ je školák

Časopisům pro děti a rodiče se v Praze 14 daří

Jejich existenci jsme už opakovaně zmínili, byť jen okrajově. Ony si ale zaslouží, aby se o nich vědělo víc. Jejich zrod nejspíš není tak vzácný, ale ne všude přežily víc než jednu sezonu. Hitem jsou počítačové nebo sportovní hry, psané slovo už tolik netáhne. Přesto se mezi našimi školskými zařízeními našlo pár takových, které se mohou pochlubit déle vydávaným vlastním časopisem.

Kolik je takových periodik, nabízejících informace, jež zajímají školáky nebo jejich rodiče (to druhé zejména v případě časopisů jednotlivých mateřinek) v našem regionu? Šest, a jsou to většinou měsíčníky. Že jeden z nich vzniká na soukromé škole, asi nikoho nepřekvapí. V ZŠ Montessori s MŠ, která prosazuje netradiční způsob výuky s volnějšími vztahy mezi učitelem a dětmi i mezi jednotlivými věkovými kategoriemi školáků, se jistě nabízí i větší prostor pro podobné aktivity. Zdejší školní časopis Globus vzniká vlastně úplně přirozeně v rámci vyučování - materiály vhodné k publikování vznikají průběžně, při samostatné práci dětí, stačí je ukládat na určené místo u počítače a pak se domluvit na jejich zpracování. Na běžných základních školách to bude organizačně složitější, ale i tady to jde, jak dokazuje příklad dvou z celkem šesti státních "základek v Praze 14. První je ZŠ Šimanovská v Kyjích, nejmenší ze všech, druhá ZŠ Generála Janouška, počtem žáků naopak největší.

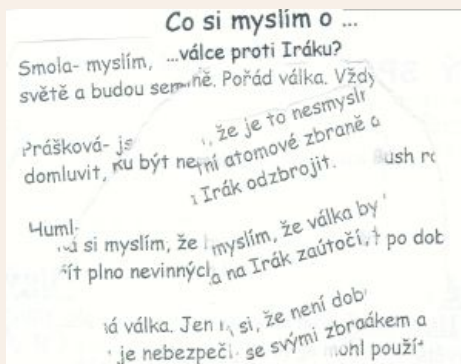

Titulní stranu předprázdninového Kyjáčku vytvořila Martina Višková.

Redakce jak má být

V Kyjích, kde školní časopis není žádnou novinkou, připravují druhým rokem jeho poslední verzi pod názvem Kyjáček - loni dvuměsíčník, letos zatím vychází měsíc co měsíc. Zhruba patnáctičlenné redakční radě, jejíž jádro se schází ve školní knihovně, předsedají dva kluci z devítky. Dělají to rádi, a není divu: pracovní podmínky tu mají spíše rodinné než školní, a totéž se dá říci i o "dospěláckém vedení. Jestliže si pod pojmem správný nadšenec představíte mladého kantora, nejlépe muže, jehož vysokoškolský diplom ještě nestačil ani řádně oschnout, jste mimo: temperamentní češtinářka PaedDr. Jindřiška Ježková, která kromě redakce šéfuje celé knihovně a s dramatickým kroužkem nacvičuje divadélka pro děti i rodiče, už leccos pamatuje. "Pár let jsem učila také v Tábořské ulici v Praze 4, říká, "to byla škola, kde se pořád muselo něco dít. Tenhle přístup přenesla i do Kyjí, není ovšem sama, kdo ve zdejší sboru vyniká čínorodostí.

"Noviny se nám daří, pochvaluje si, "teď už jsme docela soběstační, a ukazuje na počítač s tiskárnou. Časy, kdy kvůli redakčním textům musela shánět učitele informatiky, jsou naštěstí pryč, prostor pro další vylepšení ale zůstává: "Protože máme nějaké technické problémy, s výjimkou prvního čísla je Kyjáček černobílý, říká paní učitelka a ukazuje pár výtisků. Kromě aktualit nejen ryze školních - v únoru třeba valentýnská přáníčka - časopis nabízí i pravidelné rubriky, z nichž k nejzajímavějším patří Filmové okénko Káji Brabcové. "Vymysleli jsme i školní rozhlas a musím říct, že holky to dělají moc dobře, zmiňuje Jindřiška Ježková další dětskou aktivitu. Dvě "holky, co mají vyřídilku si po pár zkušebních relacích s hudbou i mluveným slovem dokážou zorganizovat prakticky všechno samy.

Na ZŠ Generála Janouška se aktuálních témat nebojí.

Kolik má největší ZŠ časopisů? Two - nebo zwei?

V ZŠ Generála Janouška se z původního Školáčku určeného všem, který začali připravovat před šesti lety, předloni vyčlenil další měsíčník, takže dneska tu první i druhý stupeň má svůj časopis. Ti starší už jeho pojmenováním - Tucvaj - potvrzují svoji otevřenost světu, dlužno ale říct, že určitou znalost cizích jazyků dokládají i příspěvky jejich mladších kamarádů. Ve Školáčku, jehož přípravu koordinuje učitelka 5. třídy Mgr. Zuzana Ptáčková, nás totiž kromě kratších původních textů doplněných dětskými kresbami zaujmou "anglické křížovky - kromě nich je ale prý největší zájem o testy znalostí. Příspěvky se shromažďují prostřednictvím školní samosprávy, a nechybí ani motivace v podobě bodíků získaných navíc pro celkové hodnocení, zahrnující jinak běžné školní položky, jako je pořádek v učebně či aktivita tříd. Pro Zuzanu Ptáčkovou je to samozřejmě práce navíc, třebaže dnes už jí příprava materiálů v rozsahu osmi stránek formátu malého sešitu nezabere víc než pár hodin měsíčně. "Dělám to dětem pro radost, říká, "už dopředu se vždycky zajímají, kdy bude další číslo.

Podobnou motivaci lze kromě jiného najít také u Mgr. Milady Schieblové, která jako učitelka češtiny a výtvarné výchovy na druhém stupni někdy dává v časopise prostor i dětem, které se v hodinách s těmi nejlepšími měřit nemohou. Při listování archívem měsíčníku Tucvaj (jeho rozsah není přesně stanovený, vychází se z toho, kolik podkladů se seje) nelze kromě žánrové pestrosti obsahu přehlédnout jeden zajímavý nápad. Stálí členové redakční rady jeden čas užívali místo podpisu symbolické značení - kresby jejich hlaviček v černobílém provedení představují docela vtipné logo. Oba zdejší časopisy jsou zatím pouze černobílé, jediné číslo v barvě - to byl ovšem ještě Školáček - vyšlo u příležitosti desátého výročí vzniku školy v roce 2000. Základ redakční rady tvoří kmenová třída Milady Schieblové. Před dvěma roky začínali jako šestáci a táhnou to dál, jejich spolužáci z jiných tříd (ostatní češtinářky se svými tipy průběžně podílejí na zaplňování jednotlivých čísel i na rozšiřování redakce) ovšem tak vytrvalí nebývají. "Nejaktivnější jsou v sedmičce - rok jim většinou stačí, přece jen je to práce, zamýšlí se nad tím učitelka, jež podle výsledků žákovské ankety patří k uznávaným kantorkám. V souvislosti s časopisem je to zajímavé i proto, že její profesní cesta má poněkud netypický směr: coby absolventka žurnalistiky se po praxi v médiích postavila před školní tabulí spíše z nutnosti, ale utíkat ze školství ani dnes nehodlá.

Fotka z předávání části výtěžku vánočního jarmarku ve výši 2 732 korun Fondu ohrožených dětí svědčí o tom, že kyjští "páni redaktori berou svoji práci vážně (zleva MUDr. Petra Uhlíková z FOD, Radek Mozr a Venca Turek).

foto: Ivana Picková

Aby si rodiče s dětmi hráli

Takhle vidí děti z mateřinky na Lehovci své paní učitelky.

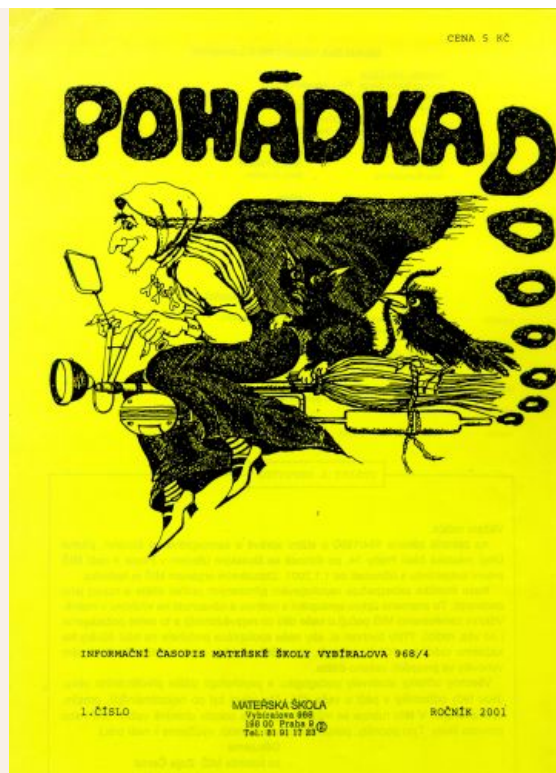
Ani mateřské školy nezůstávají pozadu - ovšem zastoupení těch, jež se rozhodly obohatit běžné formy kontaktu s rodiči o vlastní tiskovinu, je zatím méně výrazné: z deseti předškolních zařízení v Praze 14 připravují svůj časopis pouze dvě. Je to naprosto logické: v mateřinkách se všechno odvíjí od iniciativy dospělých. "S tímhle nápadem přišly před dvěma roky paní učitelky, říká ředitelka MŠ Chvaletická PaedDr. Blanka Borová, "zkusily jsme jedno číslo, a protože se Lehováček osvědčil, připravujeme ho zhruba dvakrát do roka. Při tvorbě občasníku, jenž se od začátku nehodlal omezit pouze na poskytování informací, ale chtěl přinášet náměty k aktivitám stmelujícím rodinu, pomáhají ředitelce a učitelkám Haně Seifertové a Heleně Adáškové rodiče. "Chtěli jsme, aby časopis spojoval školu s rodinou, aby nebyl jen náš, zdůrazňuje Blanka Borová a připomíná, že ve stadiu zrodu spočívá pomoc rodičů zejména v kopírování podkladů. Cílem organizátorek je, aby si děti i dospělí v Lehováčku našli to svoje: kromě běžných informací pro rodiče, dětských výtvorů a fotek z předchozích aktivit mateřinky tu pokaždé najdete společný soutěžní úkol, jehož vyhodnocení se zpravidla stává součástí nějaké školní akce. "Třeba uspořádáme v atriu školky výstavu dětských prací, odměnou jsou dětem lízátko nebo omalovánky, vysvětluje paní ředitelka a dodává: "Chceme, aby Lehováček nezevšedněl - když vyjde, aby to byl pro děti i rodiče svátek.

Tucvaj může k redakčním poradám využít i přestávky. **foto: vš**

Pohádka pomáhá vychovávat

Ředitelka MŠ z Vybiralovy ulice 968 na Černém Mostě Zoja Černá, jež za jednu z priorit školní práce považuje prohloubení dialogu s rodiči, pověřila přípravou čtvrtletníku Pohádka učitelku Simonu Beranovou a sama sem pravidelně přispívá jednou stránkou, vyhrazenou důležitým, spíše koncepčním informacím. Tak třeba - protože od září bude mít každá mateřinka svůj vlastní výchovně vzdělávací program, v posledním čísle vyzvala rodiče, aby při jeho sestavování uplatnili své vlastní nápady. "Chceme dětem vytvořit typ rodinné školy, říká v úvodníku, a příležitostné zprávičky o školních akcích dokládají, že se o to snaží celý kolektiv zdejších zaměstnanců.

Titulní obrázek pro Pohádku nakreslila akademická malířka Hana Holečková.

V časopise samozřejmě nechybí ani nejrůznější úkoly pro předškoláky, jejichž prostřednictvím mohou hravou formou rozvíjet svoje schopnosti, ale podstatnou část dnešního obsahu, zahrnujícího osm stran formátu A4, tvoří spíše odborně pojaté texty určené rodičům. Možná i proto se ve Vyškovské 968 rozhodli nabízet časopis jen těm, kteří o něj mají opravdu zájem. "Když vyjde nové číslo, v každé třídě se o tom rodiče dozvědí z plakátu a mohou si ho objednat, říká Simona Beranová, "zhruba polovina z nich si ho pak za desetikorunu koupí. Vzdělávací náměty učitelky čerpají z odborných publikací či internetu nebo vycházejí z vlastního školení v Pedagogickém centru. "Do budoucna bychom chtěli časopis ještě rozšířit, sehnat skener, samozřejmě pokud na to budou finance, uzavírá Simona Beranová.

Věra Štemberová